

Tüy Pusulası

Yavuz DEMİRKIRAN

Tüy Pusulası

Yavuz DEMİRKİRAN

Robin yeşil bir vadinin kenarında, eğri bacalı bir kulübede yaşıyordu. Sıcak açık kahverengi bir teni, dağınık kestane rengi saçları ve merakla parlayan parlak ela yeşili gözleri vardı. Hardal sarısı tuniği ve kırmızı boyun bağı, o keşfe çıkarken rüzgârda dalgalanıyordu. Güneşli bir sabah, yaşlı meşe ağacının yakınında gezinirken çimlerin arasında parlayan bir şey gördü—küçük, altın bir tüy.

Robin t y  aldı. Yumuşak ve hafifti ama sanki uçmak ister gibi parmaklarının arasında kıpırdıyordu. Birden dönd  ve vadiye doğru işaret etti. "Vay canına!" diye soludu Robin. "Bir t y pusulası!" T y  bir ipe baėlayıp boynuna astı. T y dönmeye devam etti, bu yüzden Robin onu takip etmeye karar verdi. Bu t y n onu daha nice maceralara g t receėini bilmiyordu.

Robin yürüdükçe tüy giderek daha hızlı dönüyordu. Bir çalılığa doğru işaret etti. Orada küçük, korkmuş bir meleme sesi duydu. Dalları araladı ve yumuşacık krem beyazı yünlü, küçük pirinç çanlı mavi kurdele tasmalı küçük bir kuzu buldu. "Kayıp mı oldun, küçüğüm?" diye nazikçe sordu Robin. Kuzu başını salladı ve titredi. "Endişelenme, evini bulmana yardım edeceğim."

Robin tye baktı. Ty dnd ve vadinin uzak ucuna doęru iřaret etti. "Hadi gel," dedi ve kuzu onu takip etti. Uzun otların ve řırıldayan derelerin yanından getiler. Kuzunun anı hafife ınlıyordu. "Adın ne?" diye sordu Robin. Kuzu meleyerek, "Kuzu," dedi. Robin gld. "Ben Robin. Srn birlikte bulacaęız." Ty, kk altın bir topa gibi dnerek onları ynlendirdi.

Sonunda bir koyun sürüsünün otladığı bir çayıra ulaştılar. Kuzunun annesi sevinçle meleyerek ona koştu. Kuzu, uzaklaşmadan önce burnunu Robin'in eline sürttü. Robin gülümsedi. "Bir kayıp yolcu bulundu," dedi. Tüy sıcacık parladı. Tam o sırada beyaz göğüslü, büyük yuvarlak siyah gözlü küçük mavi bir kuş Robin'in omzuna kondu. "Cik!" dedi. "Merhaba, küçük dostum," dedi Robin. "Sana Pip diyeceğim."

Ertesi gün tüy yine döndü. Bu kez karanlık ormana doğru işaret etti. Robin ve Pip yola koyuldu. Pip önden uçuyor, dallar yolu kapattığında cıvıdayarak uyarıyordu. Ormanın derinliklerinde, yuvasını kaybetmiş bir tavşan ailesi buldular. "Beni takip edin!" dedi Robin. Tüy onları kıvrıla kıvrıla uzanan ağaçların arasından geçirerek devrilmiş bir kütüğün altındaki sıcacık bir deliğe götürdü. Tavşanlar Robin'e bir sepet böğürtlenle teşekkür etti.

Robin ve Pip bir ekip oldular. Pip yukarıdan keşif yapıyor, Robin de tüyün dönüşünü takip ediyordu. Işıltılı bir gölün yakınında kaybolan bir geyik yavrusunun annesini bulmasına yardım ettiler. Gezinen bir kirpiyi yuvasına geri götürdüler. Her seferinde tüy dönüp yolu gösteriyordu. Her seferinde Robin yeni bir dost ediniyordu. "Başkalarına yardım etmek en güzel macera," dedi Robin. Pip de onaylayarak cıvıladı.

Bir gün tüy çılgınca döndü ve kayalık tepelere doğru işaret etti. "Yukarıda biri kaybolmuş," dedi Robin. Çantasına ekmek ve su koyup Pip'le yola çıktı. Tepeler dik ve taşlıktı. Pip önden uçuyor, gök mavisi tüyleri gri kayaların üzerinde parlıyordu. "Cik! Cik!" diye seslenerek Robin'i kaygan yerler konusunda uyarıyordu. Robin, tüyün istikrarlı dönüşünü takip ederek dikkatlice tırmandı.

Kayalık tepelerde, dikenli bir alıya dolanmış genç bir keçi buldular. "Mee!" diye bağırdı. Robin onu nazıkçe özdü. "İşte oldu," dedi. Keçinin annesi koşarak geldi ve kavuştular. Tüy dönmeye devam etti, bu yüzden Robin yoluna devam etti. Kaybolan bir kaplumbağanın geniş bir patikadan geçmesine ve bir fare ailesinin mağaradan çıkış yolunu bulmasına yardım etti. Tüy hiç yanılmadı.

Güneş batmaya başladığında tüy her zamankinden daha hızlı dönüyordu. İki yüksek kaya arasındaki dar bir patikaya doğru işaret etti. Robin onu takip etti. "Biri gerçekten çok kaybolmuş olmalı," dedi. Pip endişeyle cıvıladı. Patika kıvrıla kıvrıla uzandı. Robin'in botları çakıllarda çıtırdadı. Bu kadar geç saatte kayalık tepelerde kimin olabileceğini merak etti. Tüy parlak altın renginde ışıdayarak onu yönlendirdi.

Sonra Robin tanıdık bir ses duydu. "Ah, canım, eminim o kayayı daha önce görmüştüm." Robin'in kalbi yerinden fırladı. Virajı dönünce koyu kahverengi tenli, gür gümüş beyazı sakallı ve yuvarlak gözlüklü yaşlı bir adam gördü. Uzun, orman yeşili bir paltosu ve örgü gri atkısı vardı. Yaprak desenli oymalı ahşap bir bastona yaslanıyordu. "Büyükbaba Elm!" diye bağırdı Robin.

Büyükbaba Elm döndü, koyu renk gözleri şaşkınlık ve sevinçle kırıştı. "Robin! Oğlum benim!" dedi. "Yürüyüşe çıkmıştım ve bu tepelerde yolumu kaybettim." Robin ona sımsıkı sarıldı. "Tüy beni sana getirdi," dedi Robin. "Biri kaybolduğunda dönüyor." Büyükbaba Elm kıkırdadı. "Ne harika bir tüy!" Pip, Büyükbaba Elm'in omzuna kondu ve cıvılayarak selam verdi.

Robin, Büyükbaba Elm'in elinden tuttu ve onu patikadan aşağı yönlendirdi. Tüy eve giden yolu gösteriyordu. Yürürlerken Büyükbaba Elm, Robin'in küçüklüğüne dair hikâyeler anlattı. Pip önden uçarak yolu kolaçan ediyordu. Kayalık tepeler yumuşadı ve kısa süre sonra aşağıdaki yeşil vadiyi gördüler. "Sen gerçek bir yardımcısın, Robin," dedi Büyükbaba Elm. "Seninle gurur duyuyorum."

Ormanın kenarındaki Büyükbaba Elm'in kulübesine ulaşılar. Büyükbaba Elm sıcak kakao yaptı ve ateşin yanında oturdular. Pip, büyük gözleri alevleri yansıtan şömine rafına tünedi. "Bana maceralarını anlat," dedi Büyükbaba Elm. Robin ona kuzuyu, tavşanları, geyik yavrusunu ve edindiği tüm dostları anlattı. Büyükbaba Elm sıcak bir gülümsemeyle dinledi.

O gece Robin tüye baktı. Elinde hareketsiz duruyor, hafifçe parlıyordu. "Biliyor musun," dedi Büyükbaba Elm, "o tüy seni seçti çünkü senin kalbin iyi. Başkalarına yardım etmek her maceraya bir anlam kazandırır." Robin başını salladı. Eve yönlendirdiği tüm yolcuları düşündü. "Yardım etmeye devam edeceğim," dedi. "Her zaman bulunacak daha çok dost var."

Ve böylece Robin tüy pusulasını takip etmeye devam etti. Omzunda Pip ve kalbinde Büyükbaba Elm'in sözleriyle vadileri, ormanları ve kayalık tepeleri keşfetti. Her dönüş yeni bir maceraya ve yeni bir dosta yol açtı. Ve eve her döndüğünde, başkalarına yardım etmenin en büyük macera olduğunu biliyordu. Tüy, bir sonraki yolculuğa hazır bir şekilde parlıyordu.